

чески; а послѣднитѣ двѣ — Муzyката и Словесността, — представятъ предметъ во времето и производятъ впечатлѣніе на слуха (ухото), за туй тѣ са зовътъ искусства *тонически*.

Значеніе на Словесността между изящнытъ искусства. — Словесността занимава първото мѣсто между изящнытъ искусства. Сѣкое друго искусство може да изобразява не сичкытъ, а само свойственнытъ нему предметъ; може да предава не сичкытъ, а само нѣкои идеи. Тѣй Ваяніето може да изобрази хубостта на формытъ на човѣчeskото тѣло, но не ѣ въ сѣстояние да представи нѣ червенината на странытъ (бузы), нѣ блѣдността на лицето, нѣ блѣсъка на очытъ, а слѣдов. и никаквы душевны вѣднудванія, тогазы какъ Живописъта може да предаде сѣко изразеніе на лицето и съ този начинъ, като изобразява физическата красота, то представя и душевната. Муzyката, на реда си, не изобразява характера на хѣрата, но за него предава сичкытъ отразенія и преходы на тѣхнытъ чувства, като: радость, скѣрбъ, надѣжда, отчаянье и др. т. А словесността може да изрази сѣка една идея, защото съединява въ себе си средствата на сичкытъ други искусства, именно:

1^о Думытъ, като звукове на гласа, способны сѣ за музыкално съединеніе (армонія); напр. стиховетъ представятъ сѣщата армонія, сѣщытъ такты, каквото и муzyката.

2^о Думытъ, като означаватъ единъ предметъ, рисуватъ въ въображеніето негова образъ, сир. таквази пакъ фигура, каквато представя ваяніето; напр., като изричамы думытъ: *джѣбъ, орелъ, войникъ* и др., ный си представямы образа на тѣзи предметъ; и най-подиръ —

3^о Думытъ, каквото краскытъ на живописъта, могатъ да изобразѣтъ единъ предметъ съ таквази живость, съ